

Sen Benim Şarkılarımsın

– revza-emre · 06 Ağustos 2011

Ansızın girdi hayatıma. Mucizelerle kahramanım oluyordu, aşkıyla şımarıyordum adeta... Zamanla aşka alışmıştı daha az gülüp daha çok susuyordu... Anlamıştım, ben her şeyi yoruyordum... Olamazdı olmadı... Ya vazgeçmiştim ya unutmuşum bilmiyorum ama mucizeler yaratan kahramanı özlüyorum...

Bazen bende terk edip gidebilsem keşke diyorum. İçimde bir İstanbul var işte ondan vazgeçemiyorum oysaki bir zamanlar her şeyden vazgeçmiştim bir ah deseydi yeterdi benim için... Hiç tanımadı benim ellerini hiç bilmedi yüreğim yüreğini...

"lal masallar" eşlik ediyordu İstanbul'uma sesiz ve kimsesizce... Bir gün o da geçti yıkmaya kıyamadığım köprülerimden ilk kez değildi ama son da değildi. Bunu zamanla değişen yağmurlardan öğrenecektim... Oldu. Olmazdı sondu onda gitmek yoktu. Süre bize dolmuştu...

Son bir oyundu istediğim, tek bir oyundu sonra kalkıp gidecekti şimdi keşke diyorum keşke oyunlar oynamasaydık üzülmeseydi şarkılar...

Yorgundum onsuz baştan başlayamazdım, kendimi kalbimi kandıramazdım. Bırakmasın istedim ellerimi beni yalnız bırakmasın... Artık bülbül ötmüyor gül dolu pencerede yalnız hatırası kaldı bu boş kalan çerçevede...

Ona gel diyemem gelme hiç diyemem, dön bana diyemem yanma hiç diyemem. İstemem artık vazgeçtiklerimi ne değsin ellerimiz ne de buluşsun bu gözler...

Uzaklarda şimdi dünya kadar, belki de görmem yüzünü ölene kadar ama bilmesini isterdim bir şeyi... Onu ne çok sevdiğimi...

...Yok olmak zamanıdır şimdi...